

Hallo hallo hallo, *ik ben Anna Kiss*

Waarom ben je Muziek op Schoot lessen gaan geven?

Ik ben in Boedapest geboren en getogen. Daar werkte ik eerst als juf op de basisschool in de onderbouw en later als docent Hongaarse taal en literatuur in de bovenbouw. Wat later heb ik in mijn school ook de muzieklessen overgenomen. Ik woon sinds 1995 in Nederland. Een van de mooie resultaten van mijn inburgering was dat ik in 2003 het MoS-diploma behaalde. Het werk als docent Muziek op Schoot doe ik met veel plezier en ik voel mij daar helemaal op mijn plek. Wat is het een spannend en creatief vak! Je kunt daarbij veel van je talenten gebruiken. In elke les kan je iets heel fijns en waardevols meegeven aan oud en jong. Ik vind het prachtig dat ik met muziek op een plezierige manier een bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van kleine kinderen, dus aan de volgende generatie.

Lijkt je handpop op jou?

Ik denk deels van wel. Kijk naar de foto. De donkere ogen zullen wel kloppen, maar de rest niet. Toch heb ik een belangrijke gelijkenis met mijn ezeltje. Hij is ook Hongaars net als ik. Hij helpt mij om een verbinding te maken met mijn kindertijd in Boedapest. Wij docenten moeten dat spelende kind in ons steeds oproepen om met de kleintjes iets leuks te kunnen beleven. Mijn ezeltje heet Tsjatsji. Dat is pas moeilijk om uit te spreken! Probeer het eens. Je moet je oren eerst goed spitsen. Zo leer je ook goed te luisteren om de vreemde klanken na te kunnen doen. In mijn muzieklessen is iedereen er tot nu toe vrij snel in geslaagd om het uit te spreken. Het is niet zo gek dat de kinderen de naam sneller leren uitspreken dan de ouders. Hun basisarticulatie is nog heel flexibel.

Als je jouw lessen vergelijkt met een diner, wat zou dan je lekkerste voorgerecht, hoofdgerecht en toetje zijn?

Als voorgerecht denk ik aan inspiratiemomenten en voorbereidingen voor mijn les. In een culinair voorgerecht moet alles in een goede verhouding zijn om de eetlust te stimuleren. Een geslaagde les moet je ook heel zorgvuldig voorbereiden met geschikte en verse ingrediënten. Ik ga dus goed nadenken over welke activiteiten op dat moment bij de groep passen en op welke manier ik ze ga aanbieden. Ik vind het leuk om steeds opnieuw geïnspireerd te worden. Dat zijn dus de verse ingrediënten. Daarom vind ik het dagelijkse digitale contact en het delen van ervaringen met mijn collega's op ons MoS-forum heel plezierig en belangrijk.

Het hoofdgerecht is de les zelf. Het opgediende bord heeft veel kleuren en smaken, maar met harmonieuze overgangen brei ik de activiteiten aan elkaar. Wij genieten samen van dat geheel en als het einde van de les nadert is onze buik weer lekker vol met alle gezonde en lekkere hapjes. Wij krijgen nieuwe energie en warmte door alle mooie muziekactiviteiten. Een aantal waardevolle bouwstenen hebben we weer binnen gehaald. Dat kunnen de kleintjes goed gebruiken voor hun ontwikkeling.

Als toetje denk ik aan bijzondere momenten en feedback. Meestal lekkere yoghurt met fruit. Maar soms wat pittigere Franse kaas die de spijsvertering stimuleert: Ik reflecteer op mijn les en maak plannen hoe ik een probleem kan oplossen.

Na de maaltijd moet ik ook de tafel afruimen en afwassen. Dat hoort er ook bij als je zulke lieve eregasten hebt. Ik ruim dus de materialen en de instrumentjes op. Dat is makkelijk werk, want er zijn altijd kinderen die meehelpen en ook nog ouders die met hun kinderen helpen om te helpen. Ik heb een aantal keer per jaar een onderhoudsbeurt voor mijn materialen. Mijn kast is een ware schatkist. Keer op keer tover ik daar iets moois en spannends uit. Trommels en klankstaven, beertjes, linten, doekjes, bloempjes, ballen en bellen en nog veel meer.

Welke instrumenten gebruik je in de les?

Het meest gebruikte instrument, dat ik ook het mooist kan bespelen is mijn zangstem. Net als Zoltan Kodaly, de Hongaarse muziekpedagoog, denk ik dat je heel veel kan ontwikkelen met zingen. Je gebruikt een zeer democratisch instrument: Iedereen is in het bezit van een zangstem. Daarnaast is zingen ook heel gezond. Je hele bovenlijf werkt als een klankkast, dus de resonantie voel je binnenin overal golven. Door gereguleerd in en uit te ademen krijgt je lichaam nog meer zuurstof en je voelt je frisser. Door het goede voorbeeld te geven, gaan kinderen vanzelf meedoen.

Naast het zingen bespeel ik nog allerlei instrumentjes in mijn lessen, ter ondersteuning van de activiteiten. Voor een mooi luistermoment bespeel ik vaak blokfluit en ik begeleid vaak op mijn gitaar. De kinderen zijn altijd zeer gefascineerd door mijn mondharp. Dit is een metalen tongetje waar je een heel grappig geluid met je mond mee kan maken. De laatste weken ben ik hartstochtelijk bezig om een fagot te bouwen uit goedkoop materiaal van de GAMMA. Daarom ga ik hem de Gammagot noemen. Ik ben nieuwsgierig hoe de kinderen gaan reageren op de zeer lage tonen van dit instrument.

Doe je er ook nog andere werkzaamheden bij/naast?

Ik geef vanaf 2003 Muziek op Schootcursussen bij Rootz Muziekschool in Delft, de stad waar ik ook woon. Hier werk ik op de zaterdagen ook met kleutergroepen. Wij gaan in de muziekschool dit jaar een koorcursus beginnen voor kinderen van 6 tot en met 10 jaar, onder mijn leiding.

Ik heb ook een aantal jaar de maandelijksse muziekles verzorgd in de bovenbouw van de Oogstpoortschool te Delft.

Muziekcursussen geven aan de BSO en de kleuterschool zijn ook leuke opdrachten voor mij.

Naast de muziekschool geef ik ook met veel plezier Muziek op Schootles in de kinderopvang. Dat doe ik al zes jaar en daar heb ik veel ervaring in gekregen. De laatste paar jaren heb ik pedagogische medewerkers begeleid in de kinderopvang, zodat ze zelfstandig muziek kunnen aanbieden in hun filialen.

Af en toe krijg ik een bijzondere opdracht om weer een poosje Docent Hongaars te zijn. Dan bereid ik leerlingen van een internationale school voor op het eindexamen.

Wat is het leukste, meest ontroerende, vreemdste,....wat je ooit in je lessen hebt meegemaakt? Of vertel iets over een mooi moment uit een les?

Ik heb jarenlang les gegeven in een kinderopvang. Het gebouw was gelijkvloers. Als je doorliep in de brede L-vormige gang, kon je de ruime groepslokalen in. Telkens wanneer ik door de deur binnenkwam werd ik opgemerkt door een pedagogische medewerker die gelijk riep: 'Jongens, muziekles!'. Ik bezocht vijf groepen per keer dus 'Jongens, muziekles' galmde de hele ochtend door de gangen en lokalen. Ik was een keer al een tijdje bezig met een geweldig leuke peutergroep. De kinderen waren geconcentreerd bezig met een muziekactiviteit. Op een moment kwam een jongetje spontaan naar mij toe en zei zachtjes: 'Muziekles, ik vind je lief'. Hij aaide zachtjes mijn arm. Dat was een schitterend moment, hartverwarmend en gelijktijdig grappig. Wij beseften toen ook met de pedagogische medewerkers dat de kinderen na jaren mijn naam nog niet wisten. Logisch ook, want ik begroet ze met mijn handpop, die ook weer anders heet. Maar dat geef niet hoor, als ze de muziekles maar leuk vinden, dan zijn alle doelen bereikt wat mij betreft.

Als je geen Muziekdocent was geworden wat was je dan geworden?

Even denken. Zo veel interessante beroepen! Journalist, schrijver, acteur? Psycholoog, socioloog of antropoloog? Allemaal boeiend voor mij. Maar ik zal nog steeds het liefst weer muziekdocent willen worden.

Wie ga jij hierna interviewen en waarom?

Ik nodig mijn oude studiegenoot Deborah de Liever uit voor een interview. Ik vind haar een leuke collega en ik weet zeker dat zij net als ik ook een grote fan van de zangstem is.

Anna Kiss bedankt voor het interview.

Anna Kiss geeft Muziek op Schootcursussen bij Rootz Muziekschool in Delft:

www.rootzmuziekschool.nl

